

LYS I MØRKET

I år falder julens budskab om lys i mørket på et tørt sted. Mange af os er både corona-trætte og corona-triste, og det er endnu vigtigere at samles om håbet og lyset i mørket i år.

Vinterens mørke har altid fået os til at mødes om lyset. Vi tænder julelys i haven, adventslys og kalenderlys i stuen, mens vi venter på julen. Julen fortæller historien om lyset i mørket. Om at Guds lys finder vej til os på selv de mest overraskende steder. Gud kommer til os som et lille barn, ikke med en konges pragt og magt, men med det lille barns kærlighedskraft. En kraft som ikke beordrer og tvinger sig frem i verden, men i stedet er en tiltrækningskraft, som suger os til sig. Det lys og den kærlighed har vi særligt brug for at mærke i år.

Coronarestriktionerne betyder, at vi må holde afstand til hinanden. Den måde vi er vant til at lade lyset skinne i mørket med fester, kram og julebesøg, bliver i år helt anderledes. Vi har brug for at øve os i at lade lyset skinne i mørket på nye måder. Jeg tror, der er mange måder at lade lyset skinne i vores liv, noget af det jeg gør, er at meditere.

Den kristne meditation har rødder, der er ligeså gamle som kristendommen selv. Helt tilbage til det første århundrede, hvor kristendommen endnu ikke var en anerkendt religion, grundlagde ørkenmunkene en praksis, som senere blev videreført i middelalderens klosterliv. Klosterlivets mest udbredte meditation var Lectio divina, en meditation over et sted i Bibelen. Denne meditation findes også i den lutherske tradition. Luther flytter spiritualiteten ud af kloster-eliten og ind i vores hverdagsliv.

I min hverdagsmeditation lander jeg i min krop, mærker min vejrtrækning og mit hjerte og får kontakt til Guds lys, og jeg mærker at det både fylder mit hjerte og kan deles med dem omkring mig. At vi kan være forbundne, også selvom vi ikke er fysisk sammen.

”Ak, kom! Jeg vil oplukke mit hjerte, sjæl og sind”, sådan synger vi i Brorsons salme ”Mit hjerte altid vanker”. Linjerne er næsten som en bøn. Jeg kan selv mærke, at jeg må holde ekstra godt fast i lyset i de her dage, for ikke at lukke mit hjerte.

I Klosterkirken tænder vi lys i mørket hver torsdag kl. 16.30-17.30 frem til jul og hver tirsdag mødes vi til Maria-meditationer i Hospitalskirken kl. 17.00-17.30.

Her er der plads til ro, gode ord, stilhed og bøn. Vi er sammen i fællesskab og øver os i at lukke lyset ind.

Naja Bisgaard Krogh, sognepræst i Horsens Klostersogn